

C door het jaar 32
6 november 2022
M. Assumpta

Eerste lezing (2 Makk. 7,1-2.9-14)
Uit het tweede boek der Makkabeeën

Zeven broers werden aangehouden,
samen met hun moeder,
en op bevel van de koning
sloeg men ze met stokken en riemen
om ze zo te dwingen varkensvlees te eten.
Een van hen vroeg de koning namens hen allemaal:
`Wat verlangt u van ons en wat wilt u met ons bereiken?
De leer van onze voorvaderen verbiedt ons varkensvlees te eten.
Wij zijn eerder bereid om te sterven,
dan die te overtreden.'
Alvorens te sterven zei hij nog:
`Jij, ontaarde boosdoener,
je ontnemt ons nu wel het leven,
maar de koning van de wereld zal ons
opwekken voor een eeuwig leven.'
Na hem werd een volgende gemarteld.
Hij stak zijn handen uit en zei;
`Van de hemel heb ik ze gekregen,
maar omwille van Gods eer doe ik er graag afstand van,
in de hoop ze eens van Hem terug te krijgen.'
Zelfs de koning en zijn gevolg
waren verbaasd over de moed van die jonge man,
die ondanks de pijnen niet kreunde.
Toen deze gestorven was,
pijnigden en folterden ze nog een broer op dezelfde wijze.
De dood nabij zei hij:
`De dood door de handen van mensen wordt begerenswaardig
door de hoop die God ons geeft;
dat Hij ons weer laat opstaan.
Maar voor u zal er geen opstaan zijn om te leven.'

Tweede lezing (2 Tess., 2, 16- 3, 5)
Uit de tweede brief van de apostel Paulus aan de christenen van Tessalonica

Broeders en zusters,
bij alles wat je doet en alles wat je zegt,
laat je bemoedigen en sterken
door onze Heer Jezus Christus zelf,
en door God, onze Vader,
die ons heel erg liefheeft
en ons eeuwige troost
en goede hoop heeft geschonken.
Daarbij, broeders en zusters,
sta ons bij met jullie gebed
opdat Jezus' goede boodschap
overal succes zou kennen,

en geloofd zou worden, zoals het bij jullie is gebeurd.
Bid ook dat wij verlost mogen worden
van de verkeerde en slechte mensen,
die niet geloven.
Onze Heer is getrouw,
hij zal jullie kracht geven en jullie tegen het kwaad beschermen.
En daarom vertrouwen wij erop
dat jullie altijd zullen blijven doen
wat wij jullie hebben geleerd.
Ja, moge jullie hart altijd gericht zijn op de liefde van God
en op de standvastigheid van Christus.

Evangelie (Lucas 20,27-38)

Uit het heilig evangelie volgens Lukas

De Sadduceeën aanvaardden niet dat er een opstanding uit de dood bestaat.
En om Jezus uit te dagen kwamen ze naar hem toe met volgend probleem.
‘Meester,’ zeiden ze,
‘in de voorschriften van Mozes lezen we:
als een getrouwd man sterft zonder dat hij kinderen heeft,
moet zijn broer trouwen met die vrouw
en nakomelingen verwekken voor zijn broer.
Nu waren er eens zeven broers.
De eerste trouwde met een vrouw en stierf kinderloos.
Ook de tweede en de derde trouwden met haar,
en zo alle zeven,
maar ze stierven allen zonder kinderen na te laten.
Als laatste stierf ook de vrouw.
Wiens vrouw zal zij nu zijn bij de opstanding?
Ze hebben haar toch alle zeven als vrouw gehad.’
Jezus zei tegen hen:
‘Het zijn de kinderen van deze wereld die huwen en uitgehuwelijkt worden.
Maar wie het waard is
om deel te krijgen aan de andere wereld
en aan de opstanding uit de doden,
die huwen niet en worden niet uitgehuwelijkt.
Zij kunnen immers niet meer sterven,
want ze zijn kinderen van de opstanding,
kinderen van God.
Dat de doden worden opgewekt,
heeft Mozes zelf te verstaan gegeven
in het verhaal van de doornstruik,
waarin hij de Heer benoemt als de God van Abraham,
de God van Isaak en de God van Jakob,
geen God van doden maar van levenden.’

Homilie

B en Z,

Is er leven na de dood?

Dat is de vraag waar het de Sadduceeën om te doen was, wanneer ze Jezus met een casus overvielen, waarbij zeven broers achtereenvolgens met dezelfde vrouw waren gehuwd.

Wie zou dan van die vrouw de man zijn in dat andere leven?

De Sadduceeën geloofden immers niet in de verrijzenis, in een leven na de dood.

Die vraag 'is er leven na de dood?' is echter wel een vraag van alle tijden.

Ook op de huidige dag.

Als je zegt dat je gelooft tegenover een ongelovige, dan repliceert die heel dikwijls met:

'Geloof jij werkelijk dat het met ons niet afgelopen is na de dood? Vanwaar haal je dat? Je kunt dat toch niet bewijzen.'

En inderdaad, als we eerlijk zijn, dan moeten we toegeven dat we daar geen pasklaar antwoord op hebben, meer nog: dat wij zelf ook niet zo zeker zijn. We kunnen het ons in ieder geval niet inbeelden waar en hoe dat zal zijn.

Het behoort tot het mysterie van het leven: wat is het doel van ons leven, waar gaan we naartoe? En onmiddellijk daaraan verbonden: van waar komen we?

Wellicht vragen ook wij ons af: zou het kunnen dat ze gelijk hebben, zij die zeggen dat alles, ook het universum, uit het niets is ontstaan, en ook in het niets zal eindigen?

Dat er aan het begin en het einde van het menselijk bestaan alleen maar leegte is?

En dat we als mensen zelf verantwoordelijk zijn over ons leven? In één woord, dat het een illusie is te geloven in een God als oorsprong en einddoel van ons bestaan?

Meer en meer mensen zijn daarvan overtuigd, en het gevolg is dat God steeds meer uit het openbare leven wordt weggeveegd.

Bij de opstelling van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens in 1948, werden alle voorstellen om er iets in te zetten over de betekenis van een godheid uiteindelijk van tafel geveegd.

Bij het opmaken van een Europese grondwet zo een 15 jaar geleden is men vastgelopen op de vraag of God in de tekst mocht genoemd worden. Er is dan ook geen grondwet gekomen, enkel een verdrag, het verdrag van Lissabon, waar o.a. de verwijzing naar 'de culturele, religieuze en humanistische tradities van Europa' geschrapt werden.

Alle kruisbeelden en andere religieuze symbolen dienen uit de openbare gebouwen verwijderd te worden.

Uit alle eedformules is het zinnetje 'zo helpe mij God' geschrapt.

De Franse schrijfster en psychoanalyste Marie Balmory stelt dat de mensen, door zo te denken, geen oorsprong meer hebben, en ook geen toekomst.

Dat er niemand is die aan het begin van het mensenbestaan heeft gestaan, en ook niemand die ons staat op te wachten.

De mensen beschouwen zichzelf dan ook als de laatste referentie.

Zij eisen hun rechten op en hun vrijheid.

Maar ze missen iets heel wezenlijks.

Zij hebben geen vader, en daardoor missen zij de broederlijkheid.

En waar dat toe leidt, wat dat allemaal aan ellende veroorzaakt, kunnen we op vandaag meer dan ooit vaststellen.

Noch het gerecht, noch de politiek is in staat de ellende te doen keren.

Ja, broeders en zusters, het is niet naïef te geloven dat achter en boven onze zichtbare en ervaarbare wereld een hogere kracht aanwezig is, die dat alles in gang heeft gezet, en die ons in volle vrijheid het leven heeft gegeven, om het nooit meer van ons af te nemen.

Daar is het dat Jezus naar verwijst als hij aan de sadduceeën antwoordt: als je weet dat je in Gods handen bent, dan hoef je geen huwelijk te sluiten om je zekerheid bij mekaar te halen. Je hebt één zekerheid: dat God aan de oorsprong staat van je bestaan, dat hij je het leven heeft gegeven, en het niet meer van je afneemt. Hij is geen God van doden, maar van levenden.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op